

## Γέροντα, πες μου πώς ζούσες, όταν ήσουν στο Άγιον Όρος; (Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)



- Γέροντα, πες μου πώς ζούσες, όταν ήσουν στο Άγιον Όρος.
- Στο Άγιον Όρος ήταν βαρύς χειμώνας. Πάνω από ένα μέτρο χιόνι στο Κουτλουμούσι. Είχαμε φασόλια, ρεβίθια, ψωμί, παστή σαρδέλα, κρεμμύδι και κουκιά. Κρέας δεν τρώγαμε ποτέ, ψάρια -τρώγαμε. Μια φορά, με βάλανε εκεί πού έχουνε τα βαρέλια με τα κρασιά. Με βάλανε εκεί δύο χρόνια, γιατί είχε πολλά αμπέλια το Μοναστήρι. Κάτω, στη θάλασσα το ένα, και κάτω από το Μοναστήρι, ένα χιλιόμετρο, το άλλο. Μετά με βάλανε τραπεζάρη. Εγώ φρόντιζα στο τραπέζι το κρασί. Πήγαινα κάθε μέρα στην αποθήκη και έπαιρνα δέκα κιλά κρασί σε μία νταμιτζάνα και έβαζα πάνω στο τραπέζι από ένα ποτήρι. Αλλά είχα ένα κελί ξεχωριστό, που είχα τα πράγματα. Κάνανε ωραίο κρασί τα σταφύλια μας.

- Ποιόν μοναχό είχες ξεχωρίσει;

-Ο παπά-Κύριλλος ήταν ό καλύτερος, στη σκήτη τού Κουτλουμουσίου, καλόγερος τέλειος ψυχικώς και σωματικώς. Τον ξέρανε όλοι, στις Καρυές και παντού. Τον φέρανε εκεί, κάθισε ένα φεγγάρι και μετά δεν τ' άρεσε κι έφυγε. Έβλεπε ότι δεν γινότανε -πρόδος στο Μοναστήρι μέσα και τα παρατάει και πάει στο καλύβι του.

- Και από προσευχή πώς πήγαινες;

- Εγώ στις αρχές έκανα κάποιες προσπάθειες. Δεν κοιμόμουνα Ο βράδια, έκανα προσευχή να πετάξω το αμαρτωλό σαρκίο. Κάποτε, λοιπόν, πού έκανα προσευχή, ακούω έναν θόρυβο, ένα πράγμα σαν να είχε γκρεμιστεί το Μοναστήρι. Και έρχονται, πού λες, κάτι θηρία και μου κοπανάνε μαγκουριές στη πλάτη... μα δεν το πιστεύεις αυτό. Την άλλη μέρα με φώναζαν, γιατί ήμουν κανονάρχος. Ψάχνανε να με βρουνε, ήμουνα κάτω από το ξύλο. Αυτά είχα πάθει.

- Πώς ήταν, Γέροντα, οι δαίμονες;

- Μη συζητάς! Θηρία, άγρια θηρία. Μορφή δεν είχανε σχηματισμένη. Ήταν μαύροι, κατάμαυροι. Αλλά τότε ήμουνα νέος κα. άντεχα λιγάκι.

-Γέροντα, όταν εκείνη την ώρα επικαλεστείς το όνομα τού Ιησού, δεν φεύγουνε;

- Δεν φεύγανε, κατά παραχώρησιν θεού. Πρέπει να αποταθείς στον Κύριο, για να ελεήσει, ώστε να γίνει αυτό, και άξαφνα να σταματήσει κάθε ενέργεια, ακόμα και μέσα στο μυαλό μας. Ακόμα αυτοί μένουνε μέσα στο μυαλό μας, είναι εδώ σαράντα χρόνια και δεν φεύγουνε. Για κάνε ότι φυλάς τις εντολές του Χρίστου, και τα με θυμηθείς - να δεις τί θα πάθεις!

- Πες μου λίγα για τον σατανά και τούς δαίμονες.

- Ό θεός έπλασε πρώτα τούς Αγγέλους στον Ουρανό και μετά έπλασε τον άνθρωπο επί της γης. Ταξίαρχος ό πρώτος ήτανε αυτός, τόση δόξα του είχε δώσει κι Ελευθερία και είχε υπό την υποταγή του πεντακόσιες χιλιάδες Αγγέλους. Οι Άγγελοι δεν είναι πέντε, δέκα κι εκατό• καλύπτουν όλον τον Ουρανό και τη γη. αυτός ήταν αρχηγός, τον είχε αρχηγό ό Κύριος. Εκεί πού είχε αυτή τη δόξα, μια μέρα του λέει το μυαλό του σατανά: «Μωρέ, μ' αυτή τη δόξα πού έχω εγώ, θα κάνω το έξηξ: θ' ανεβώ πάνω στον Ουρανό, θα πιάσω τον θεό, θα τον στραγγαλίσω και θα Του πάρω τη δόξα». Μόλις, λέει ό Απόστολος, το σκέφτηκε αυτό, «είδον τον σατανάν ως άστραπήν έκ του Ουρανού πεσόντα». Και έφυγε - Χάρις πού ήταν επάνω του και από Άγγελος φωτός έγινε αυτό το θηρίο, μαύρος, κατάμαυρος και μισερός• και μισεί όλους τώρα.

- Πώς είναι το πρόσωπό του, Γέροντα;

- Μην το συζητάς!

-Όπως είναι τώρα, κι αυτός δεν βασανίζεται;

- Αυτός περισσότερο από όλους βασανίζεται. Διότι θυμάται τη δόξα πού είχε - Πρωτάγγελος, πρώτος των Αγγέλων- και τρώει τα δόντια του.

-Αν ζητούσε συγχώρεση τότε;

- Θα τον συγχωρούσε ο Κύριος. Αν μετανοούσε, λέει, εκείνη την ώρα, αμέσως θα τον συγχωρούσε.
- Το ξέρει το τέλος του ό σατανάς, Γέροντα;
- Το ξέρει. Μέσα στη φωτιά είναι, δεν πρόκειται να βγει από εκεί ποτέ. Γιατί τώρα μέσα εκεί δεν έχει μετάνοια. Προτού να πέσει μέσα στη φωτιά, στη φλόγα, όταν έκανε το λάθος αυτό, [έπρεπε] να πει: «θεέ μου, συγχώρεσε με, έκανα λάθος». Ο θεός θα τον συγχωρούσε.
- Και τί θέλει από τον άνθρωπο;
- Ο θεός τον έχει τον σατανά, όπως ο άνθρωπος το σκυλί. Τού αφήνει λίγο χαλαρό το σκοινί, για να δει μέχρι που αντέχεις. Και μετά το τραβάει, άμα δει ότι δεν αντέχεις πολύ. Ο πόλεμος με κάποιο άλλο κράτος έχει μία ημερομηνία λήξεως. Ενώ ο πόλεμος τον σατανά δεν έχει ποτέ ημερομηνία λήξεως, μέχρι να πεθάνουμε. Τώρα όλα τα στρατεύματα του σατανά έχουν ξεχυθεί στον κόσμο και παρασύρουν τούς ανθρώπους στην απώλεια - με όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Εσύ ή με τον θεό θα είσαι ή με τον σατανά.

*ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΓΕΡΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΑΔΙΟΥ ΜΕΡΟΣ Β. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΙΤΑΣ.*

[apantaortodoxias.blogspot.gr](http://apantaortodoxias.blogspot.gr)